

בש"פ 7270/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון
בש"פ 7270/16

כבוד השופט מ' מזוז
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

פלוני

המשיב:

בקשה להארכת מעצר רביעית מעבר ל-9 חודשים לפי
סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו - 1996

תאריך הישיבה: כ"ב באלול התשע"ו (25.9.2016)

בשם המבקשת: עו"ד נגה בן סידי

בשם המשיב: עו"ד חיים אליה

החלטה

1. בקשה להארכת מעצר רביעית לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) החל מיום 3.10.2016, בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בתפ"ח 2408-04-15 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של מעשה סדום בקטין שטרם מלאו לו שש עשרה שנים שלא בהסכמתו החופשית באיום בנשק קר, מעשה מגונה בקטין באותן נסיבות, תקיפה כדי למנוע לכידה כדין ואיומים. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 2.4.2015 בשעות הלילה המאוחרות שהה המשיב ב"חוף הנכים" בהרצליה. באותה העת

שהה במקום המתלון - קטין, יליד שנת 2000 - יחד עם חבריו ושתה עמם וודקה. בשלב מסוים התרחקו המתלון וחברתו, גם היא קטינה, על מנת לשוחח ביחידות. המתלון חש ברע והחל להקיא, והמשיב שעמד בסמוך למתלון ולחברתו קרא לו והציע לו לשתות מים. לאחר שהמתלון נענה לקריאת המשיב, דחף המשיב את המתלון והוריד את מכנסיו ותחתוניו של האחרון ונגע באיבר מינו תוך שהוא מאיים לפגוע בו באמצעות דוקרן. לאחר מכן הפשיל המשיב את מתלון ותחתוניו שלו, הפיל את המתלון על ברכיו והחדיר את איבר מינו לפיו של המתלון. לאחר שהבחינה חברתו של המתלון כי הוא לא חוזר, הבחינה מרחוק בתנועות המתלון והמשיב וחששה שהמתלון מותקף, קראה לחבריו של המתלון ולנערים נוספים שהיו במקום. אלה התקרבו אל המשיב, והלה בתגובה לפת את צווארו של המתלון בתנועת חניקה, איים על הנערים שיתרחקו משום שיש לו דוקרן, וגרר את המתלון לאורך החוף עד שהלה הצליח להימלט מידי המשיב.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המדינה בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים נגדו. המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר, אך עתר לעריכת תסקיר בעניינו. שני תסקירים נערכו, ובשניהם לא הומלץ לשחרר את המשיב לחלופת מעצר. בית המשפט הורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, בסברו כי בנסיבות הענין אין בחלופות המעצר שהוצעו כדי לאיין את המסוכנות הרבה הנשקפת מן המשיב.

4. ביני לביני חלפו תשעה חודשי המעצר הראשונים של המשיב בטרם הסתיים משפטו, ושלוש בקשות להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים נדונו והתקבלו בבית משפט זה (בש"פ 23/16; בש"פ 2304/16; בש"פ 5197/16).

5. אשר למהלך הדיונים בתיק העיקרי. הן פרשת התביעה והן פרשת ההגנה הסתיימו, ונקבעו מועדים להגשת סיכומים בכתב וכן מועד להשלמת טיעון בעל פה - יום 10.11.2016.

6. עתה מונחת לפני בקשת המדינה להאריך בפעם הרביעית את מעצרו של המשיב. בבקשה נטען כי מעשיו החמורים של המשיב מלמדים על המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו. במיוחד הודגשה העובדה כי המשיב עקב אחר חבורת הקטינים ואחר המתלון באופן ספציפי במשך כשעתיים וחצי, וכי גם לאחר שהבחין בניידת משטרה ששהתה במקום, חיכה עד שזו תיסע ולא נרתע מלבצע את מעשיו; וכן העובדה כי גם לאחר שהגיעו חבריו של המתלון לעזור לו, בחר המשיב לגרור את המתלון לאורך החוף תוך שהוא מאיים עליו ועל חבריו. עוד הודגש כי גם שירות המבחן שנמנע מלהמליץ על שחרור המשיב לחלופת מעצר עמד על המסוכנות הנשקפת ממנו וקבע כי למשיב יש דחפים מיניים לא מווסתים. אשר לקצב התקדמות ההליך, נטען כי המועדים שנקבעו כאמור להגשת סיכומים בכתב מטעם שני הצדדים וכן להשלמת טיעון בעל פה, נופלים כולם בתקופת ההארכה המבוקשת, והתיק נמצא בישורת האחרונה לקראת סיומו.

7. בדיון לפני חזרה באת כוח המדינה על נימוקי הבקשה תוך שהדגישה את מסוכנותו הרבה של המשיב, את העובדה שההוכחות בתיק החלו להישמע באיחור רב בשל בקשות והליכים שנקטה ההגנה, וכי התיק מצוי כעת בישורת האחרונה לקראת סיומו.

מנגד טען בא כוח המשיב כי בכוונתו לבקש מבית המשפט להעיד מחדש שניים מעדי התביעה בשל כך שהמשיב יצג את עצמו במהלך עדותם, וככל שבקשתו תתקבל ממילא סיום המשפט יידחה.

8. דין הבקשה להתקבל.

9. ענייננו בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. במוקד בקשה מעין זו עומדים כידוע קצב התקדמות ההליך והאיזון בין זכויות הנאשם לבין הצורך בשמירת שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי. במסגרת זו על בית המשפט לתת דעתו, בין היתר, לאופי העבירות המיוחסות לנאשם ולמידת המסוכנות הנשקפת ממנו, כמו גם לעוצמת עילות המעצר הסטטוטוריות לפי סעיף 21 לחוק המעצרים המתקיימות בנאשם (בש"פ 5457/16 מדינת ישראל נ' חנניאייב (12.7.2016); בש"פ 82/16 מדינת ישראל נ' עדנאן עלא דין (31.1.2016); בש"פ 54/16 מדינת ישראל נ' פלוני (7.1.2016); בש"פ 7239/16 מדינת ישראל נ' פלוני (25.9.2016)).

10. אכן מדובר בבקשה רביעית להארכת מעצר, וככל שמתארכת תקופת המעצר הנטל על התביעה, המבקשת את הארכתו, כבד יותר. עם זאת, העבירות המיוחסות למשיב הן עבירות חמורות ונסיבות ביצוען מצביעות על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו.

11. ההליכים בתיק מצויים כאמור "בישורת האחרונה". נקבעו מועדים לסיכומים - בכתב ובעל פה - במהלך תקופת הארכת המעצר המבוקשת, ויש לקוות כי הכרעת הדין אף היא לא תבושש לבוא. איני סבור שיש לזקוף לזכות המשיב את יוזמתו לבקש להעיד מחדש עדי תביעה שכבר העידו, ככל שבקשה לענין זה תתקבל ותגרום לדחיית סיומו של ההליך. בנסיבות אלה, למרות התמשכות ההליכים, אין מנוס מהארכת מעצרו של המשיב.

12. אשר על כן, אני נעתר לבקשה. מעצר המשיב מוארך בזה ב- 90 ימים, החל מיום 3.10.2016, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 9408-04-15 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ג באלול התשע"ו (26.9.2016).

ש ו פ ט